

[Facebook](#)
[Twitter](#)
[Flickr](#)
[Youtube](#)
[RSS Feed](#)
[nieuwsbrief](#)
[Inloggen](#)
[Word cjp'er](#)
[Valideer je Cultuurchequevoucher](#)
[activatiecode ontvangen?](#)

FACE IT, GET SOME & WIN

[Home](#)

W zkt d vndt?

The Search Project
Tristero

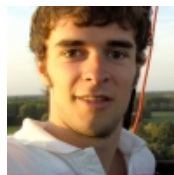

Een theatervoorstelling maken gebaseerd op zoekertjes. Een maf idee, en het werkt.

Het Brusselse gezelschap **Tristero** maakt fijne

Auteur(s)

Filip Tielens

Circus voor en achter de schermen

Beste podiumvoorstellingen van 2010

Humoristische eindejaarsconferentie

Gerelateerde artikels

Beste podiumvoorstellingen van 2010

De tragische liefde van een kleine zeemeermin

Ongevaarlijke spiritualiteit

Swchrwm wil schrijver worden

Jonge designkleding onder jouw kerstboom?

Pop op tienermeisjesmaat

Creatief in het JOC

Vlaamse kortfilms onder de loep

“Ik voel me een klein kind dat buiten mag spelen”

De laatste droom van Pina Bausch

voorstellingen. Abigail's Party was een komedie in een *seventies* decor. Living en Coalition waren zelfs woordloze voorstellingen. In **The Search Project** staat de tekst weer centraal. Hoe kan het ook anders: deze voorstelling is opgebouwd uit zoekertjes en die zijn meestal geschreven. Soms zelfs binnendrukkerij in druk. Of ongelimiteerd lang op het internet. **Peter Vandenbempt** van Tristero verzamelde kasten vol zoekertjes, plaatste er honderden na elkaar en verzorgde er ook nieuwe, en dat levert een erg genietbare en bijzonder geestige voorstelling op.

Het concept is schitterend. In weze zijn zoekertjes eigenlijk theater: met het weinige dat je in zo'n korte tekst te weten komt, kan je meteen een volledig personage achter het bericht verzinnen. Slechts enkele woorden of zinnen zijn voldoende om de meest uiteenlopende karaktereigenschappen op iemand te plakken. In The Search Project krijg je ook de tijd om zelf te fantaseren wat de persoon op scène zou wensen. Het is toegestaan om een mening over iemand te vormen op basis van slechts enkele woorden of zinnen.

Wie zkt wt?

Elk zoekertje is kort en tot zijn essentie herleid, en meteen daarna krijg je een nieuwe te horen. En daarna nog een nieuwe. Iemand zoekt zijn verloren gelopen chihuahua. Of oude klasgenoten. Een homokoppel zoekt een draagmoeder. Hotels zoeken personeel en een studente hulp bij haar les Japans. Anderen willen dan weer de titel van een liedje op de radio te weten komen of zoeken een naaktmodel voor een fotoreportage. Een jong meisje zoekt haar nog ontbrekende Delhaize-Pixarkarten. Je verbaast je over de meest bizarre dingen die mensen zoeken, maar je kan je alle verzuchtingen levendig inbeelden. Op een minder concreet niveau zou je kunnen stellen dat de meeste mensen allemaal genegenheid en/of liefde zoeken (in hun meest platonische en goorste vormen), of dat ze op zoek zijn naar een voorwerp of een herinnering waaraan ze emotioneel gehecht zijn. Sommigen hebben specifieke voorkeuren, anderen gebruiken ook sterke argumenten om toch zeker te vinden wat ze (soms al jarenlang) zoeken. De lachspieren worden flink getraind, maar evenzeer zijn er rake momenten van ontroering: een alleenstaande moeder en kind die een man/vader zoeken om hun gezin weer compleet te maken. Of een dochter wiens vader naar een exotisch land is gevlucht en nadien niets meer aan haar heeft laten weten.

Man van Melle

The Search Project is eerlijk en ontwapenend in zijn eenvoud. Op de scène staat een grote groep spelers tussen tien en zestig jaar, zowel Frans- als Nederlandstalig, en niet allemaal professionele acteurs. Iederéén is namelijk op zoek: "Het is de reden waarom we 's morgens de energie vinden om op te staan", aldus Peter Vandenbempt in het

programmablaadje. Sommigen zoeken zelfs voor iemand anders. "Het is niet voor mij, maar voor mijn...". U mag de beroemde quote van De Man van Melle zelf aanvullen.

De mensen op scène voegen zich soms bij andere individuen/groepen, waardoor er vlot nieuwe groepsconstellaties met nieuwe zoekertjes ontstaan. Ook heel sterk is het wanneer **Nele Van Den Broeck** als een soort toverfee de andere acteurs in tableau vivants plaatst, waardoor hun wensen lijken uit te komen.

Weinig evolutie

Wij zijn heel enthousiast, maar er waren ook mensen in de zaal die blijkbaar meer uitgewerkte personages hadden verwacht. Het enige element dat terugkomt is een Macedonisch liedje op een keyboard. Voor de rest zijn alle personages telkens nieuw. Maar hey: als je niet reageert op een zoekertje heb je ook maar één (tekst)fragment op basis waarvan je iemand kunt kennen. Het is wel zo dat er dramaturgisch niet veel evolutie in The Search Project mogelijk is. In de laatste scène probeert men dit op te lossen door de spelers op de grond te laten liggen en ze in micro's te laten fluisteren, terwijl er enkele filmpjes spelen. Aan de meerwaarde van dit beeld - dat bedoeld is om de meestal statische posities van de acteurs af te wisselen - kan echter getwijfeld worden.

Als je dan ook nog het eerder onverwachte einde even vergeet, hou je een heel fijne voorstelling over zoeken en (misschien niet) vinden over.

> Interview Tristero

25 november 2010

Handige links

Officiële Website Tristero

Home

Cultuurvacatures

© CJP vzw - 2009

Saintelettesquare 19

1000 Brussel

T 02 203 02 00

F 02 201 09 29

info@cjp.be

[contactformulier](#)